

Αφιέρωμα στο διετές μνημόσυνό του μακαριστού π. Αλεξίου Εγκλειστριώτη (+12 Ιουνίου 2021)

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

[Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας](#)

**Ο Θεός μας θέλει εύσπλαχνους και ελεήμονες,
όπως τον μακαριστό π. Αλέξιο Εγκλειστριώτη.**

«Έλεον θέλω και ου θυσίαν» (Ματθ. θ´ 13 και ιβ´ 7) μας λέει ο Κύριος μέσα από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο επαναλαμβάνοντας την ρήση του προφήτη της αγάπης, του Ωσηέ (Ωσ. στ´ 6), που ήταν ψυχή ευαίσθητη, λεπτή και συνάμα ορμητική, όπως του μακαριστού Αρχιμανδρίτου Αλεξίου Εγκλειστριώτου, του οποίου σήμερα τελούμε το διετές μνημόσυνο. Ο Χριστός μας με την ρήση αυτή μας προτρέπει να εμβαθύνουμε στο πλήρες νόημα της χριστιανικής ζωής, αυτό το οποίο ο π. Αλέξιος είχε κάνει πυξίδα ζωής. Αν κατορθώσουμε να κάνουμε, όπως εκείνος, πράξη αυτά τα λόγια, τότε θα κατανοήσουμε γιατί ο Χριστός μας αποστρεφόταν του φαρισαίους και αγαπούσε υπέρμετρα τους αμαρτωλούς, αφού το τόνιζε, ότι «ουκ ήλθον καλέσαι δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν» (Ματθ. θ´ 13).

Ο Χριστός μας ζητάει έλεος και ο π. Αλέξιος ελεούσε αδιακρίτως και μάλιστα όχι για «το θεαθήναι τοις ανθρώποις» (Ματθ. κγ΄ 5). Δεν τον ενδιέφεραν οι επιδείξεις, αλλά εστίαζε στην έμπρακτη πίστη «δι΄ αγάπης ενεργουμένη» (Γαλ. ε΄ 6). Την θυσία χαρακτηρίζει το δώρο, το οποίο και οι σκληρόκραδοι και οι υποκριτές μπορούν να προσφέρουν, για να εξευμενίσουν τόν Θεό μας, που, όμως, «ου μκκτηρίζεται» (Γαλ. στ΄ 7). Το έλεος ήταν τό χαρακτηριστικότης ευσυμπάθητης καρδιάς του π. Αλεξίου, που είχε ακένωτη πρόθεση και διάθεση προσφοράς.

Ο Κύριός μας, έλεγε ο π. Αλέξιος, δεν περιμένει θυσία, αλλά έλεος. Περιμένει από εμάς σπλάχνα οικτιρμών σε όλους τους αμαρτωλούς και τους περιφρονημένους. Η συμπεριφορά μας προς αυτούς τους ανθρώπους θέλει να είναι ίδια με αυτή που Εκείνος τους έδειξε και τους δείχνει στους αιώνες. Να μην περιφρονούμε κανένα θεωρώντας τον κατώτερο από εμάς. Να βλέπουμε τις δικές μας ατέλειες και αμαρτίες και όχι των άλλων. Να αγωνιζόμαστε για την απόκτηση ταπεινώσεως και πραότητος κατά μίμηση Εκείνου. Να αγαπάμε και να ευεργετούμε τους περιφρονημένους και τους εμπερίστατους υλικά και πνευματικά δείχνοντας ενδιαφέρον για τις άμεσες ανάγκες τους και την τελική σωτηρία τους.

Ο Εγκλειστριώτης Αρχιμανδρίτης, ο γλυκύτατος π. Αλέξιος, ήταν ανιδιοτελής και αληθινός. Έκανε το καλό χωρίς να περιμένει ανταπόδοση. Μιμούμενος τον Σωτήρα μας Χριστός, ο οποίος στον Μεγάλο Δείπνο έστειλε να καλέσουν τους πένητες και τους ζητιάνους, έστρεφε τις ευεργεσίες του στους περιφρονημένους, τους βρώμικους, τους αχρείους. Αυτό για τον μακαριστό άνθρωπο του Θεού σήμαινε έλεος! Έλεγε, ότι περιμένει ο κόσμος από εμάς λόγους αγάπης και παρηγοριάς. Περιμένει τρυφερότητα, ζεστασιά ψυχής, ενδιαφέρον, κενωτική αγάπη. Η

περιφρόνηση, η αποστροφή, η ψυχρότητα δεν συνάδει με τα χριστοκεντρικά μας βιώματα. Όσοι, έτσι, συμπεριφέρονται διαπράττουν μεγάλη αμαρτία και δεν ευχαριστούν τον Θεό μας, που είναι Θεός αγάπης. Μόνο οι εγωιστές και οι φαρισαίοι θεωρούν τους εαυτούς τους ανώτερους από τους πλησίον, όποιοι και να είναι αυτοί, κλέφτες, φονιάδες, ληστές, γιατί εκείνοι στα μάτια του Θεού μας μπορεί να είναι καλύτεροι από εμάς.

Ο ελεήμων, ευπροσήγορος, γελαστός, αξιαγάπητος, προικισμένος με ουράνια χαρίσματα π. Αλέξιος ευεργετούσε όλους, όσοι προσέρχονταν στο Μοναστήρι και ζητούσαν την υλική και πνευματική συνδρομή του. «Έδωσε, εσκόρπισεν, η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα» (Ψαλμ. 111, 9). Γι' αυτό και δεν τον θεωρούμε νεκρό. Ζεί και χαίρεται κοντά στον αιώνιο ευεργέτη των ψυχών μας, τον Κύριο Ιησού, και το λέμε με βεβαιότητα, αφού «δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι» (Σοφ. Σολομ. 5, 15), και ο π. Αλέξιος ήταν αρχέτυπο δικαιοσύνης, σωφροσύνης και ευσεβείας.

PERMANENTLY_REMOVED